

Sdp Oy

Lopultakin sosiaalidemokraatit ovat onnistuneet hoitamaan palkansaajien asioita niin perusteellisen hyvin, etteivät enää puolueen omatkaan rahat riitä palkkojen maksuun. Sdp:n puolue toimiston väki uhkaa ruveta lakkoon, koska puolue ei jaksaa maksaa heille samanlaisia palkankorotuksia kuin kuntatyöntekijöille.

Tilanne on kaikin puolin kummallinen. Demareiden palkathan maksetaan veroista, joten molempien pitäisi nousta samaa tahtia. Kuitenkin silloin, kun Erkki Liikanen oli puolueen palkollisena eli puoluesihteerinä, verot eivät nousseet juuri ollenkaan, mutta demarien palkat nousivat. Nyt kun Erkki Liikanen on ministerinä korottelemassa veroja, demarien palkat eivät nousekaan. Outoa.

Talossoppien mukaan taas palkkojen pitää nousta samannäköisesti kuin tuottavuus, mutta mitähän on sosiaalidemokratian tuottavuus? Bernsteinilaisittain se on liikettä oikeaan suuntaan, joten ilmeisesti liikettä ei ole ollut tarpeeksi tai sitten suunta on ollut väärä.

Aika monimutkaista on sekin, jos palkansaajien puolesta taisteleva puolue ryhtyy palkkataisteluun. Silloinhan puolue ei taistele, joten työnantajat pääsevät riistämään palkansaajia entistä kiivaammin. Se on kuitenkin puolueelle tässä tapauksessa hyvä asia, koska sekin työnantajana voi riistää entistä kiivaammin omia palkansaajiaan ja välttyä konkurssilta. Jos se välttyy konkurssilta, se voi jatkaa taisteluaan palkansaajien puolesta, sikäli kuin sillä enää on palkansaajia.

Koko valtakunnalle puolueen lakon seuraukset ovat järjestyttävissä. Valtio jää heitteille ja ajautuu ennen pitkää kadulle ja katuojaan. Rakennemuutos karkaa käsistä lopullisesti. Puoluetukirahat harhailevat kodittomina Postipankin käyttelytileillä. Harri Holkeri on yksinäinen ja onneton, eikä osaa tehdä mitään. Verouudistus pysähtyy siihen paikkaan, eikä yhtään veronkorotusta tule viikkokausiin. Paavo Väyrynen pääsee Helsingin valtuustoon.

Vähemmistökin pitäisi ymmärtää, että lakko on estettävä.

Perinteinen työnantajakeino tällaisessa tapauksessa on kova linja: ei muuta kuin kilometritehtaalalle koko porukka. Siihen saataisi olla houkuttelevia mahdollisuuksiakin, kun työelämän uudistus ei ole ehtinyt voimaan ja asia voitaisiin selittää savupiippupuolueen rakennemuutoksena. Menetelmässä on kuitenkin se vaara, että irtisanotuilla saataisi olla taipumusta äänestää jotain muuta puoluetta kuin Sdp:tä.

Siksi onkin parempi turvautua nykyaikaisempiin keinoihin. Sdp:stä on viisainta tehdä osakeyhtiö, joka pääsee nopeasti Helsingin arvopaperipörssiin; kuten muutkin vaikeuksissa olevat valtionyhtiöt. Silloin palkat voidaan maksaa henkilökuntaosakkeina ja palkankorotukset osinkoina, joiden suuruus riippuu suoraan pörssikehityksestä.

Tarvittaessa Sdp Oy voi palkata toimitusjohtajakseen pätevän konsultin, jollainen juuri nyt onkin parahiksi vapaalla jalalla, kun kommunistisen puolueen talouspäällikkö jätti äsken virkansa.